

psané ve vložce č. 2378 z toho důvodu, že na dotčené nemovitosti vážne knihovně zákaz zadlužení a že z předloženého výkazu nedoplatků neplyne, že tyto daňové nedoplatky požívají zákonného zástavního práva na nemovitosti ve vložce č. 2378. Avšak zákaz zavazení podle § 364 c) obč. zák. nemůže vaditi zajištění daní a veřejných dávek bez zřetele na to, zda tyto daně požívají zákonného zástavního práva na nemovitosti, na které mají být zajištěny.

V rozhodnutí č. 11869 Sb. n. s. je sice též obsažen poukaz na to, že daňové nedoplatky, o které šlo, »zatěžují po rozumu zákona nemovitost zákonným zástavním právem i bez knihovního zápisu, majíce přednost přede všemi knihovními pohledávkami«, avšak nepraví se v něm, že by zákaz podle § 364 c) obč. zák. byl účinný, kdyby tomu tak nebylo, a že jest nutnou podmínkou pro neúčinnost zákazu § 364 c) obč. zák., že daně požívají zákonného zástavního práva právě na oné nemovitosti, na níž se má zápis provést. Naopak vyplývá z odkazu toho rozhodnutí na dřívější rozhodnutí č. 9883 a 11082 Sb. n. s., že nebylo úmyslem odchýliti se od těch rozhodnutí, která vyslovují všeobecně, že zákaz zadlužení nemá účinku, jde-li o vymáhání daní a veřejných dávek, nýbrž že zásadu, kterou rozhodnutí č. 9883 a 11082 Sb. n. s. vyslovily při zákazu zadlužení podle přidělového zákona, schválilo a převzalo ji i při dobrovolném smluvním zákazu zadlužení podle § 364 c) obč. zák.

Neplacení daní nelze ztotožňovati se »zavazením«, jaké má na mysli § 364 c) obč. zák., neboť daně musejí být placeny nezávisle na vůli smluvců, kteří smluvili zákaz zadlužení. Jejich soukromá dohoda nemůže ohroziti ani omeziti výsostné právo státu na vymáhání a zajišťování daní a veřejných dávek. Jinaký výklad § 364 c) obč. zák. by se nesrovnával ani s duchem ani s účelem tohoto zákonného ustanovení a mohl by vésti k obcházení daňové povinnosti, k čemuž právní řád nemůže být nápomocen.

Čís. 16668.

Exekuce podle §§ 249 a násl. ex. ř. předpokládá nepodmíněné vlastnictví dlužníka; podle uvedeného předpisu nelze vésti exekuci na věc samou zabavením podmíněného vlastnického práva dlužníka ke koupené věci, jež má teprve po úplném zaplacení kupní ceny na něho přejíti.

Na práva kupitele věci koupené s výhradou práva vlastnického pro prodávatele lze vésti exekuci jen podle § 331 ex. ř.

(Rozh. ze dne 25. ledna 1938, R I 1597/37.)

Vymáhající věřitelka navrhla, aby jí byla k vymožení vykonatelné pohledávky 48.250 Kč 67 h s přísl. povolena proti povinnému exekuce l. zabavením podmíněného vlastnického práva, příslušícího povinnému

k osobnímu automobilu »A.«, jež má na něho přejíti po úplném zaplacení kupní ceny prodávatele firmě »A.«, II. zabavením nároku povinného, který by mu vznikl odstoupením prodávatelky od kupní smlouvy, na vrácení toho, co na kupní ceně povinný již zaplatil nebo její části, a dále že se povinnému zapovídá, aby nějak nakládal s právem pod I. zabaveným, nebo aby přijal kupní cenu nebo její část, jež se mu po případě vrátí, nebo aby jakkoliv jinak onu částku zúčtoval s prodávatelkou nebo jinou třetí osobou. Poddlužníci a zároveň prodávatelce se zakazuje, aby konala povinnému nějaké platy, nebo aby to, co od povinného přijala, jinak zúčtovala. Doručením uvedené záповědi povinnému je nabyto zástavní právo na jeho podmíněném vlastnickém právu a doručením platební a zúčtovací záповědi poddlužníci i zástavního práva na možném nároku povinného na vrácení nebo zúčtování. Zároveň se nařizuje zájemné popsání práv do exekuce vzatých. **E x e k u č n í s o u d** vyhověl návrhu. **R e k u r s n í s o u d** k rekursu povinného změnil napadené usnesení tak, že návrh pod I. zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky.

D ů v o d y:

Rekursní právem zamítl stěžovatelčin návrh, aby bylo zabaveno »podmíněné« vlastnické právo dlužníka ke koupenému automobilu, »jež má teprve po úplném zaplacení kupní ceny přejíti na něho«. Netřeba tu řešiti otázku, zda kupitel, jemuž byla koupená věc odevzdána s dosud účinnou výhradou vlastnictví pro prodávatele, má k ní podmíněné vlastnictví, jak stěžovatelka míní, neboť i kdyby tomu tak bylo, nestačilo by takové vlastnictví k tomu, aby mohla proti kupiteli býti povolena exekuce na věc samu podle §§ 249 a násl. ex. ř. Taková exekuce předpokládá tvrzení nepodmíněného vlastnictví dlužníka. Proto by mohlo právo kupitele k věci býti podřadeno jen pod »majetkové právo« ve smyslu § 331 ex. ř., na něž lze vésti exekuci jen způsobem v právě uvedeném ustanovení vytčeným (srov. rozh. č. 7174 a 11008 Sb. n. s.). Exekuční návrh podle § 331 ex. ř. má obsahovati návrh vymáhajícího věřitele na vydání příkazu dlužníkovi, aby se zdržel všelikého nakládání s právem, jež je předmětem exekuce, po případě též na vydání záповědi osobě k plnění povinné, aby neplnila dlužníkovi, a dá-li se to provésti podle povahy věci, může býti navrženo také zájemní popsání práva vzatého do exekuce. Stěžovatelka učinila takové návrhy jen v odstavci II. svého exekučního návrhu, jemuž bylo pravoplatně vyhověno v celém rozsahu. Tím bylo stěžovatelce povoleno vše, co jí mohlo býti povoleno se zřetel na ustanovení § 331 ex. ř., a nemohlo jí býti ještě zvlášť povoleno zabavení uvedené v odstavci I. jejího návrhu.

Čís. 16669.

Schovatel ustanovený exekučním soudem (§ 259, odst. 3, ex. ř.) má **přímý nárok na náhradu vynaložených nákladů na uschované věci jen proti vymáhajícímu věřiteli, nikoliv i proti vlastníku zabavených věcí.**